

[Indenrigsministeren.]

ikke modsætte mig, og det har jeg heller ikke noget imod. Jeg henstiller bare i Relation til en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Chr. R. Christensen, at Udvalget da arbejder meget hurtigt, ikke for min Skyld, men af Hensyn til Amtskommunerne og for Resten ogsaa Købstadkommunerne, som netop i disse Dage har deres Budgetter til anden Behandling. De har et vist Krav paa at faa at vide, hvor langt vi er henne. Det er ikke Ministeriets Skyld, at Forslaget først fremkommer nu, jeg vil heller ikke sige, det er Udvalgets Skyld, men vi har i hvert Fald ikke kunnet faa det færdigt før.

Til det ærede Medlem Hr. Mogens Fog vil jeg sige, at jeg med stor Interesse har hørt de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte. Der er i dem — det indrømmer jeg — adskilligt, som der kan være Grund til at overveje, men jeg ser ikke rettere end, at disse Overvejelser meget vel vil kunne foregaa i Sygehusraadet. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem ikke var rigtig glad for, at det skulde ske dér, men jeg mener nu, at det i og for sig nok kan ske. Der er jo ikke noget til Hinder for, at Sygehusraadet kan tilkalde og sikkert ogsaa vil tilkalde sagkyndig Assistance, efterhaanden som det maatte faa Brug for den, og hvis Sygehusraadet mener, at det ikke er i Stand til at løse hele Problemet eller enkelte Sider af Problemet, er der naturligvis heller ikke noget til Hinder for, at det — det tvivler jeg ikke om, at det vil gøre — henvender sig til Sundhedsstyrelsen, til Ministeren og søger at faa nedsat en Kommission. Men jeg maa indrømme, at jeg efter at have hørt det ærede Medlem Hr. Starcke er blevet en Smule betænkelig ved en saadan Kommission, idet jeg forstaa, at der skal være Tale om en Alverdens stor Kommission, og det er nu min Erfaring, at en Kommissions Medlemsantal og de Resultater, den naar til, er saa nogenlunde omvendt proportionale.

Det ærede Medlem Hr. Mogens Fog sagde, at han var glad ved, at Regeringen i alt Fald paa dette Omraade anerkender Statens regulerende Indgriben. Det er rigtigt, at den gør det, men det er ikke noget nyt. Vi har alle Dage været af den Opfattelse, at naar Staten skulde stille betydelige Midler til Raadighed, skulde den ogsaa have et vist Indseende med, hvorledes disse Midler blev brugt. Andet ligger der ikke i det.

Endelig var det ærede Medlem Hr. Mogens Fog inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det kunde være rigtig, at Undervisningsministeriet fik en Repræsentant i

Sygehusraadet. Jeg vil indrømme, at der ligger noget i og bag den Tanke, og jeg har for min Part ikke noget imod at overveje den i det Udvalg, som skal nedsættes.

Til det ærede Medlem Hr. Aage Fogh vil jeg sige, at jeg synes ikke, han har Ret i sine Udtalelser om, at det foreliggende Forslag ikke skulde være modent til Vedtagelse. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at de Problemer, som Forslaget beskæftiger sig med, er løst paa en tilfredsstillende Maade, og det fremgik da for øvrigt ogsaa i nogen Grad af det ærede Medlems Udtalelser. At der saa er andre Problemer, som skal tages op til Drøftelse, det har jeg indrømmet, men denne Drøftelse kan, som jeg sagde i mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Mogens Fog, jo udmærket tages op senere.

Saa var det ærede Medlem Hr. Aage Fogh ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Skattegrundlaget og tænkte vel dér navnlig paa dette, at der vil ske det, at man ude i Amtskommunerne i nogen Grad lettes for Skattetrykket. Maa jeg derved sige, at hele Problemet om den fremtidige Beskatning og dermed ogsaa Problemet om den fremtidige Beskatning i Amtskommunerne er jo til Behandling i Skattekommissionen. Jeg haaber og tror paa, at Skattekommissionen vil tage det op, ellers erkender jeg, at det vil blive nødvendigt, at Regeringen tager op ikke mindst Spørgsmaalet om Skatteproblemet i Amtskommunerne, og naturligvis vil man samtidig med, at man tager dette Spørgsmaal op, ogsaa drøfte Spørgsmaalet om Tilskud til Amtskommunerne, som de altsaa ikke faar i Øjeblikket, men som de under visse givne Omstændigheder vil kunne faa. Jeg ser altsaa ikke, at der i og for sig dér eksisterer noget Problem, men jeg skal i øvrigt ikke nægte, at jeg er tilfreds med, at der foretages en Ændring, i alt Fald saa stor en Ændring, som dette Forslag er Udtryk for, i Byrdefordelingen ude i Amtskommunerne. Jeg finder det rimeligt af Hensyn til Skatteyderne derude, det vil sige de faste Ejendomsbesiddere, og jeg finder det nødvendigt af Hensyn til Sikringen af Sygehusudgifterne.

Derved kommer jeg til den ene Bemærkning, som jeg skal gøre til det ærede Medlem Hr. Starckes Udtalelser. Det ærede Medlem spurgte: Hvordan kan Sygehusenes Økonomi bringes i Fare under nedadgaende Landbrugskonjunkturer? — saadan maatte jeg forstaa Spørgsmaalet. Jeg synes egentlig, det siger sig selv, for kommer vi igen til at opleve Forhold som dem, vi f. Eks. oplevede